மன், தில் இடைச்சொற்கள்

முனைவர் கா. உமாராஜ்
உதவிப் பேராசிரியர்
மொழியியல் துறை
தமிழியற்புலம்
மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை - **625 021.**
கைபேசி : **9487223316**

தொல்காப்பியர் „சொல்… என்பதற்கு வரையறை கொடுக்கும்போது பொருள் கொடுப்பன சொல்லென்றும் , மொழியிலுள்ள எல்லா சொற்களும் பொருள் கொடுக்கக் கூடியவையெனக் குறிப்பிடுகிறார்.

'எல்லா சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே" (சொல். 155)

தொல்காப்பியர் சொற்களை இரண்டு பி ரிவுகளாக பி ரிக்கிறார். (1) தனித்து இயங்கக்கூடிய சொற்கள் (2) பிற சொற்களுடன் இணைந்து இயங்கக்கூடிய சொ ற்கள். பெயரும், வினையும், தனித்து இயங்கக் கூடியவை எனவும் இடை தனித்து இயங்காது பிற உருபன்களுடன் இணைந்து செயல்படக் கூடியவை எனவும் குறிப்பிடுகி றார். இடையெனப்படுவ பெயரொடும் வினையொடும் நடைபெற்று இயலும் (சொல். 249).

1. சாரியை

2. பாலிட விகுதிகள் மற்றும் காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்

3. வேற்றுமை உருபுகள்

4. அசைநிலைச் சொற்கள்

5. இசைநிறைச் சொற்கள்

6. குறிப்புணா;த்தும் சொற்கள்

7. ஊவம உருபுகள்

தத்தம் குறிப்பால் பொருள் செய்வன

தத்தம் குறிப்பால் பொருள் தரும் இடைச்சொற்களாக இருபத்திமூன்று சொற்களைக் கூறுகி றார். அவை மன் , தில், கொன், உம், ஒ, ஏ, அன, என்று, எற்று, மற்று, மற்றையது, மன்ற, தஞ்சம், அந்தில், தொல், எல், ஆh;, அம்ம, ஔ, என, என்ற, உந்து, ஓடு என்பன ஆகும்.

சான்று :

மன் : 1. கழிவு

சான்று :„சிறியகள் பெறினே எமக்கு ஈயும் மன்னே… (புறம் : 235)

பொருள் : 2. நிலைபேறு

சான்று : மன்னா உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோh; (புறம். 165)

உம் : 1) சிறப்புப்பொருள்

சான்று : மருளும் குன்றத்துப் படினே (மலைப்படு : 275)

பிரிநிலைப் பொருள் - யானோ தேறேன் அவா ; பொற் வழங்கலரே (குறுந். 21:5)

தற்போதைய கட்டுரை தொல்காப்பியர ; மேலே குறிப்பிட்ட 47வகையாக இடைச்சொற்களில் தத்தம் குறிப்பால் உணா ;த்தும் இரண்டு இடைச்சொற்களை (மன், தில்) மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு அவ்விடைச் சொற்கள் கலித்தொகைப் பாடல்களில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை ஆய்வதாகும்.

'மன்

மன்' என்ற இடைச்சொல் கழிவு, ஆக்கம், ஒழியிசை என்ற மூன்று பொருள்களில் வருமென தொல்காப்பியர; குறிப்பிடுகிறார்.

" கழிவே ஆக்கம் ஒழியிசை கிளவியென்று

அம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே" (தொல் 248)

மன் (கழிவு) :

(எ.டு):

"பாடு இன்றிப் பசந்த கண் பைதல பனி மல்க

வாடுபு வனப்பு ஓடி வணங்கு இறை வளை உரை

ஆடு எழில் அழிவு அஞ்சாது, அகன்றவா; திறந்து, இனி

நாடுங்கால், நினைப்பது ஒன்று உடையேன் மன்?"

(கலி: 16-4)

பொருள்:

உறக்கம் இன்மையின் கண்கள் பசஞ்தன . வருத்தம் காரணத்தால் நீ h; நிறைந்து, நிறம் வாடி அழகு கெட்டது . வளைகள் வளைந்த முன் கைகளினின்றும் கழன்று . வீழ்ந்தன. வெற்றியை உடைய அழகின் அழிவுக்கு அஞ்சாது, பிரிந்து சென்றுவிட்டாள் . அவா; பொருட்டுச் செய்யலாமோ என்ற நினைப்பு-காரியம் ஒன்று உடையேன் அக்கா ரியம் தானும் ஆராயுங்கால் நம் கற்பிற்குப் பொருந்துவது அன்றாய் இருந்தது என்றாள்.

இங்கு 'மன்' என்ற இடைச்சொல் 'உடையேன்' என்ற சொல்லுடன் இணையும்போது கழிவுப்பொருளைப் பெறுகிறது.

மன் (கழிவு) :

'மன்'; என்ற சொல் கழிவுப்பொருளைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை பின்வரும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

(எ.டு.)

மறையினின் மணந்து ஆங்கே, மருவு அறத்துறந்த பின்

இறை வளள நெகிழ்ந்து ஓட, ஏற்பவும் ஒல்லும் மன்" (கலி. 53-9)

பொருள்:

வந்த யானையுடன் சண்டை செய்தது இருந்த யானை

தம் கொம்புகளால் குத்திக் குத்தி விரட்டியது . வந்த யானை ஓடிப் போயிற்று"

மன் (ஆக்கம்):

(எ.டு.)

“படை இடுவான் மன் கண்டீh;, காமன் - மடை அடும்

பாலொடு கோட்டம் புகின்” (கலி. 109-19)

தெய்வத்திற்கு படைக்கும் பாலுடன் காமன் கோயிலுக்குச் சென்றான் எனில், அக்காமனும் நெஞ்சழிந்து தன் படைக்கலன்களைக் கீழே போட்டு விடுவான் கண்டீh;.

இங்கு ‘மன்’ என்ற சொல் ‘இடுவான்’ என்ற சொல்லுடன் இணைந்து ஆக்கப்பொருளை உணா;த்துகிறது.

மன் (ஒழியிசை)

(எ.டு)

“ இடைகொண்டு பொருள்வயின் இறத்தினீ எனக் கேட்பின்

உடைபு நெஞ்சுஉக, ஆங்கே ஒளியோடற்பார் மன்னே” (கலி 10-13).

பொருள்: வேற்று நாட்டிடத்தே நிலையில்லாப் பொருளை தேடிப் போவாய் என்று யான் கூறக் கேட்டால் , நெஞ்சழிந்து ஒளி கெட்டுப் போக உயிர ; வாழ்ந்து இருப்பாள் என்றா நினைக்கிறாய்ஃ அவள் இறந்து படுவாளே".

இங்கு மன்னே எ ன்ற சொல் , 'ஒளி ஓடற்பாள் ' என்ற சொல்லுக்கு அடுத்து அமைந்திருக்கிறது. 'ஒளி ஓடற்பாள்' என்ற சொல்லுடன் 'மன்னே' என்ற சொல் இணையும்போது அது ஒழியிசை பொருளைப் பெறுகிறது.

ஏ. ஆதித்தன் அவா;கள் 'மன்' என்ற இடைச்சொல் பதினெண் கீழ்கணக்கு நூலில் மிகுதி , நிலைதன்மை, அரசன் போன்ற பொருள்களில் வந்துள்ளன என குறிப்பிடுகிறார். கலித்தொகையில் பின்வரும் பாடலில் 'மிகுதி' பொருளில் வருகிறது.

"தொல் எழில் தொலைவு இவள் துயர் உழப்ப துறந்து நீ

வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன், வலிப்பளவை

நீள் கதிh; அவிh;மதி நிறைவு போல் நிலையாது

நானினும் நெகிழ்பு ஓடும் நலன் உடன் நிலையு மோ?"

(கலி:17-6)

இங்கு ‘மன்’ என்ற இடைச்சொல் ‘வலித்தி என்ற சொல்லுடன் இணையும்போது ‘மிகுதி’ பொருளில் வருகிறது.

தில்

‘தில்’ என்னும் இடைச்சொல் விழைவு (ஆசை) காலம், சொல்லாது ஒழிந்ததைச் சொல்வது (ஒழியிசை) என மூன்று பொருள்களைத் தரு மென தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். தில்லைச் சொல் குறிக்கின்ற மூன்று பொருட்களில் முதன்மையானது ‘விழைவு’ ஆகும். பொதுவாக இச்சொல் தன்மைப் பெ யர் எழுவாயாய் வரும்போதுதான் ‘தில்;’ விழைவுப் பொருளைக் குறிக்கும் என்று உரையாசிரியர்கள் கருதுகின்றனா;.

“ மாலையும் அலரும் நொனாது, எம்வயின்

நெஞ்சமும் எஞ்சும் மன் தில்ல - எஞ்சி” (கலி : 118:23)

‘தில்ல’ என்ற சொல் பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்களில் வருவதில்லை . கலித்தொகையில் ஓரிடத்தில் மட்டும் வந்துள்ளது (118:28).

பிற இலக்கியங்களான அகநானூறு , புறநானூறு, நற்றினை போன்ற இலக்கியங்களிலும் ‘தில்’ என்ற சொல் விளைவுப் பொருளையே குறிப்பிடுகிறது.

“பு+ண்கதில் பாக நின் தேரே பு+ண்தாழ் (நற்81-5)

“படுகதில் அம்ம யான் நினக்கு உரைத்தென” (நற்:277-2)

“எமக்கே வருகதில் விருந்தே (நற்: 120)

“அறிந்த மாக்கட்டாகுக தில்ல” (அக:15)

“செலவு விருப்புறுதல் ஒழிகதில் லம்ம” (அக:340)

“புரவி ………….. பு+ண்கதில்” (நற்:81)

“பெறுகதில்லம்ம” (குறு:14)

மேலே குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து அறிந்துகொள்வது யாதெனில் கலித்தொகையில் ‘தில்’ என்ற சொல் ஓ ரிடத்தில் மட்டுமே வருகிறது. அது விழைவு பொருளைக் குறிக்கிறது.

முடிவுரை :

இடைச்சொற்களுக்கு பொருள் அது சா h;ந்து இருக்கும் பெ யர் தொடா; அல்லது வினை தொடரை ஒட்டி அமையும் . தொல்காப்பியர் 47 வகையாக இடைச்சொற்களை குறிப்பிடுகி றார். அவற்றில் தத்தம் குறிப்பில் உணா ;த்தும் இடைச்சொற்கள் 23. இக்கட்டுரை தத்தம் குறிப்பால் உணா;த்தும் இரண்டு இடைச்சொற்களான மன் , தில் என்பனவற்றை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றின் பொருள் கலித்தொகை பாடல்களில் தொல்காப்பி யர் குறிப்பிடும் பொருண்மையில் அமைந்துள்ளதா? என்பதை ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

‘தில்’; என்ற ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் கலித்தொகையில் காணக் கிடைக்கிறது. அச்சொல் ‘விழைவு’ என்ற பொருளில் கலித்தொகை பாடலில்

அமைந்துள்ளது. ‘மன்’ என்ற சொல் கழிவு, ஆக்கம், ஒழியிசை, நிலைபேறு என்ற பொருள்களிலும் வருகிறது . ‘மன்’ என்ற சொல் மொத்தம் ‘84’ இடங்களில் கலித்தொகையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது . அவற்றில் 14 இடங்களில் ‘ஏ’ என்ற இடைச்சொல்லுடன் இணைந்து வருகிறது . ஒரு இடத்தில் ‘தில்ல’ என்ற இடைச்சொல்லுடன் இணைந்து ‘மன் + ‘தில்ல’ என்று வருகிறது. ஒரு இடத்தில் ‘கொல்’ ‘ஒ’ என்ற இரண்டு இடைச்சொல்லுடன் இணைந்து வருகிறது . மன் + கொல் + ஒ. ‘மன்’ என்ற சொல் இடைச்சொல்லாக வரும் . அது ‘நிலைபேறு’ என்ற பொருளில் வராது . ஆனால் ‘மன்’ என்ற பெயராக வரும்போது ‘நிலைபேறு’ என்ற பொருளில் வரும்.

நூல்கள் :

1. வேல்முருகன் ‘தமிழ் மரபிலக்கிணங்களில் இடைச்சொற்கள் ” - ஒரு மதிப்பீடு, தி பாh;க்கா; பதிப்பகம், சென்னை.

2. பா. மல்லிகா, ‘இலக்கண மரபில் இடைச்சொற்கள் பாஸ்கரன் வெளி யீடு, பாலக்காடு.